

စာအုပ်နှင့် စာရေးဆရာ - Min Ko Aung

ဆေးသိဒ္ဓါ

(လုံချန်)

(Chapter 511 - 525)

စာစဉ် - ၃၅

Chapter (511)

လူသားရေပန်း

ဒုန်းးးး

ဆယ်ပေါင်းတူကြီး နှင့် ကျောက်ပြားထိသံ ဒုန်းကနဲ ထွက်လာသည်။ ကျောက်ပြားသည် လှုပ်သည်ဆိုရုံသာ လှုပ်သွားပြီး မကွဲဘဲရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဖုန်ရွယ်ချွမ်း သွေးတစ်ပွက် ဝေ့ကနဲ အန်လိုက်ပြန်သည်။ လုံချန်၏ ခွန်အားသည် အလွန်ပြင်းထန်သည်။ ကျောက်ပြားကို ဖြတ်၍ သူ့ထံ ရောက်လာသော အားသည် သူ၏ အတွင်းအင်္ဂါများကို လှုပ်ခါသွားစေသည်။ သူ အံ့အားသင့်သလို ဒေါသလည်းထွက်နေသည်။

သွေ့ကျောင်းအဆင့် သိုင်းသမားလေးတစ်ဦးက ထိုမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ခွန်အားပိုင်ဆိုင်နေသည့်အပေါ် သူ နားမလည်နိုင်ဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် လုံချန်သည် အားကို ကျွမ်းကျင်စွာ ထိန်းချုပ်နေသည်။ ကျောက်တုံးကို တစ်ခါထုချလိုက်လျှင် သူ့ထံမှ စုစုပေါင်းအား၏ 90 ရာခိုင်နှုန်းကျော်သည် ကျောက်တုံးကို ဖြတ်ပြီး သူ့ထံလာရောက် ရိုက်ခတ်နေသည်။

"ဒီကျောက်ပြားကတစ်ကယ်မာတာပဲ... အကြီးအကဲ ဖုန်း.. သီးခံလိုက်ပါဦး ဒီကျောက်ပြားကြီးကို ကျုပ်ကျိန်းသေပေါက် ခွဲနိုင်မှာပါ"

ဖုန်ရွယ်ချွမ်း၏ အဖြေကို မစောင့်တော့ဘဲ တူကြီးကိုမြှောက်ကာ ယခင်က ထက် ပိုပြင်းသည့် အားဖြင့် လုံချန် ထုချလိုက်ပြန်သည်။

ဒုန်း...

ဝေါ့...

ဒုန်း .. ဒုန်း

ဝေါ့... ဝေါ့...

ဒုန်း... ဒုန်း... ဒုန်း...

ဝေါ့... ဝေါ့.... ဝေါ့...

တူကြီးကို လွဲယမ်းထုချလိုက်သည့်အခါတိုင်း ဒုန်းဆိုသည့် အသံကြီး ထွက်ပေါ်လာတတ်သည်။ပြီးနောက် ဖုန်ရွယ်ချွမ်သည် ဝေါ့ကနဲ သွေးတစ် ပွက် အန်ချလိုက်မြဲဖြစ်သည်။ ထို့သို့ သွေးအန်လိုက်သည့် အခါတိုင်းလည်း သွေးသည် တူညီသော အမြင့်ဖြစ်သည့် သုံးမီတာအမြင့်သို့ အကြိမ်တိုင်း ရောက်မြဲ ဖြစ်သည်။သွေးများသည် သုံးမီတာအမြင့်သို့ရောက်ပြီးနောက် အရှိန်ကုန်ကာ သွေးစက်များအဖြစ် ဖွားကနဲ ပြန်ကျပြန်ရာ တစ်မျိုးတစ်မည်ပင် လှပနေချေသေးတော့သည်။

"ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလည်း... ရေပန်းကျနေတာပဲ"

"ဟုတ်တယ်ကွ .. ရေပန်းနဲ့တူတယ် လူသားရေပန်းကျနေတာပဲ"

"အတော့်ကို စည်းချက်ညီတဲ့ ရေပန်းပဲ.. ထူးဆန်းလိုက်တာ အကြိမ် တိုင်း.. ထောင့်၊အဝှေ့အဝိုက်၊ပြင်းအား.. အရာရာက တစ်ထပ်ထဲပဲ.. သွေး စက်တွေပြန်ကျတဲ့ ဧရိယာတောင်မှ တစ်နေရာထဲဖြစ်နေတယ်.. ဒီလူ ဘယ်လိုများလုပ်သလည်းမသိဘူး"

ဖုန်ရွယ်ချွမ်၏ သွေးအန်ချင်း အနုပညာသည် လူတိုင်းကို ကြက်သေသေ သွားစေသည်။နံပါတ်တစ်ကျောင်းတော်သားများမှာ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ရာ ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်၍ ဖုန်ရွယ်ချွမ် ကို လေးစားမိကြသည်။သူကား ဟောင်

ရှင်းအဆင့်သိုင်းပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ထိုက်သူတည်း။သွေးအန်သည်တောင်
မှအလွန် ခံခံညားညား ရှိလှသည်။

"ငါ.. အခုနားလည်ပြီ... ဖုန်ရွယ်ချွမ် မိဘတွေက အံ့အားသင့်ဖို့ကောင်းတာ
ပဲ"

"ဘယ်လိုကြောင့်လည်း"

"ဘာလို့ဆို.. ရှေ့ရေးကို ကြိုမြင်နိုင်လို့ပေါ့ကွ"

"ဘယ်လို"

"စဉ်းစားကြည့်လေ..ဖုန်ရွယ်ချွမ် ဆိုတော့ ဖုန်..ရယ်..ရွယ်..ရယ် ချွမ်..ရယ်
လေ[1]...သွေးပန်းထွက်ခြင်း ဆိုတာနဲ့ သိပ်ကိုက်တဲ့ နာမည်ပေါ့.. ကြည့်ဦး
သူ့သွေးအန်တဲ့ပုံစံက .. လူသားသွေးရေပန်းတစ်ခုလိုဖြစ်နေပြီ"

"ရပ်စမ်း"

ဖုန်ရွယ်ချွမ် သွေးအန်နေသည့်မြင်ကွင်းကို အကြောင်သားငေးစိုက်ကြည့်
နေရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ကျိုးချီဖုန်းသတိပြန်ဝင်လာသည်။

"မဖြစ်ဘူး.. ဒီကျောက်တုံးမကွဲပဲ ရပ်လိုက်ရင် ကျုပ် အပြစ်ပေးခံရမှာ
ပေါ့.. ကျုပ်မှာ ရွေးစရာမရှိလို့ပါ စိတ်မကောင်းပါဘူး"

ဒုန်း .. ဒုန်း .. ဒုန်း

လုံချန် တူကြီးကို ကိုင်မြှောက်ပြီး ကျောက်ပြားမကွဲသရွေ့မရပ်ဟူသော
မျက်နှာပေးဖြင့် အားကုန်ထုလျှက်ရှိသည်။ဖုန်ရွယ်ချွမ် အလွန်ကြောက်ရွံ့
နေသည်။လိပ်ပြာပင် လွင့်မတတ်ဖြစ်နေ၏။သူ ထွက်ပြေးချင်သည်။
သို့သော် နောက်ကားကျသွားချေပြီ။အဆက်မပြတ်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို သူ ခံ
နေရသည်။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ရနေပြီး ချီစွမ်းအင်
များလည်း ပြိုကွဲစပြုနေပြီ ဖြစ်သည်။ခုခံရန်ပင် အားမရှိတော့ချေ။

"ကယ်ကြ .. ဝေါ့.."

ဝုန်း ...

ဖုန်ရွယ်ချွမ် ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်ကာ သွေးတစ်ပွက် အန်လိုက်၏။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် လုံချန်က အားကို ယခင်ကထက်ပိုထည့်၍ ထုချလိုက် သဖြင့်သူ မခံစားနိုင်တော့အောင် ဖြစ်သွားရသည်။ ကျောက်ပြားကြီးမှာ အက်ကြောင်းရာများ ထင်လာသည်။

"အကိုကြီးရေ တောင့်ခံထားဦး.. ကျောက်ပြားကွဲတော့မယ်"

လုံချန် ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်၍ တူကြီးမြှောက်ကာ ထုချလိုက် ပြန်သည်။

အုန်း ...

မြေပြင်သည် သွက်သွက်ခါအောင် လှုပ်သွားသည်။ ကျောက်သားမြေပြင်၌ ဧရာမ မြောင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဖုန်ရွယ်ချွမ် မြေကြီးထဲ ကျုံ့ဝင်သွား သလို ကျောက်ပြားကြီးလည်း နောက်ဆုံး၌ ကွဲသွားသည်။

"လုံချန်"

ကျိုးချီဖုန်း ဒေါသတကြီးအော်ဟစ်ပြီး လုံချန်ကို စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်လိုက် သည်။ သူ့ကြည့်ရသည်မှာ လုံချန်အား အသေကိုက်သတ်လိုဟန် ရှိသည်။

"ဂိုဏ်းချုပ်ခင်ဗျား.. ကျုပ်ကို ဘာကြောင့် ဒီလိုကြည့်တာပါလည်း ခင်ဗျာ"

လုံချန် သိချင်ဟန် ဖြင့်မေးသည်။

နံပါတ်တစ်ကျောင်းတော်သားများ ၏ အမူအရာများ ထူးဆန်းကုန်ကြ သည်။ ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက် ဖြစ်နေသည့် ဖုန်ရွယ်ချွမ်ကို ကြည့်ကာ ဤ မေးခွန်းမေးစရာပင်လိုသေးသလားဟု သူတို့ တစ်ပြိုင်တည်းတွေးမိကြ သည်။ သူ၏ လက်အောက်ငယ်သား တစ်ယောက်အား နံရံဆေးရေးပန်ချီ

တစ်ချပ်ဖြစ်လုနီးပါးပြားချပ်နေအောင် ထုနှက်ပြီးမှ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ထိုသို့ကြည့်ရသနည်းဟု မေးခြင်းမှာ ဖြောင်ကနဲ ပါးပိတ်ရိုက်လိုက်သည့်နှယ်ဖြစ်သည်။

ကျိုးချီဖုန်း ဒေါသထွက်လွန်းသဖြင့် ဝေါယာဉ်ထက်မှ ခုန်မိမတတ်ဖြစ်သွားသည်။ လုံချန်ကို သူ ခုပင် ချက်ချင်းပြေးသွား၍ သတ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ထိုသို့လုပ်၍ မဖြစ်။ လုံချန်ကားညာဏ်များလွန်းလှသည်။ အကယ်၍သာ သူသည် ဖုန်ရွယ်ချွမ် ကို သေအောင်ထုနှက်လိုက်လျှင် ကျိုးချီဖုန်းက သူ့အား အပစ်ပေးနိုင်ဦးမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူက ဖုန်ရွယ်ချွမ်ကို အသက်မျှဉ်းမျှဉ်းလေးကျန်အောင် ထားထားသည်။

ဖုန်ရွယ်ချွမ်၏ လက်ရှိအခြေအနေမှာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။ သို့သော် သူ၏ သေကွင်း၊ သေကွက် များမှာ ပြင်းထန်စွာဒဏ်ရာရခြင်းတော့မရှိပေ။ ထိုသို့ဖြစ်အောင် လုံချန်က တမင်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းက ကျိုးချီဖုန်းကို အံ့အားသင့်သလို ဒေါသလည်းထွက်သွားစေသည်။ သူ့အမေက သူ့ကို လုံချန်အား သတိထားရန် အကြိမ်ကြိမ်ပြောခဲ့၏။ သို့သော် လုံချန်ဆိုသည်မှာ အသက်ဆယ့်ခုနှစ်သာ ရှိသေးသော လူငယ်လေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ကြောင်း သိရလျှင် သူသည် သူ့အမေ၏ စကားကို လျစ်လျူရှုခဲ့မိသည်။

သူ၏ အစွမ်းအစဖြင့်ဆိုလျှင် လုံချန်ကို အလွယ်တကူကျိုးသွင်း၍ လှည့်စားနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူက ယူဆခဲ့၏။ သို့သော် ယခုတော့ ကျိုးသွင်းလှည့်စားခံရသူမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်သာ ဖြစ်နေကြောင်း ကျိုးချီဖုန်း သဘောပေါက်ရတော့သည်။ လုံချန်ဆိုသူမှာ ရွံ့ထဲမှ ငါးရှဉ့်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဖမ်းရ အလွန်ခက်သော လူစားဖြစ်သည်။ မရီဒန်ကျောများပွင့်ခြင်း အဆင့်ရှိသိုင်းသမားနှစ်ဦး က ဖုန်ရွယ်ချွမ်ကို မြေကြီးထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။ ဖုန်

ရွယ်ချွမ်း မှာ လူရုပ်ပင်မပေါ်တော့ချေ။

"ဂိုဏ်းချုပ်... ကျုပ်ရဲ့တရားမျှတမှုအတွက် ဒီလုံချန်ဆိုတဲ့ကောင်ကို ကွပ်မျက်ပေးရမယ်"

ဖုန်ရွယ်ချွမ်း မျက်ရည်များဖြင့် အသနားခံသည်။

ရွှစ် ...

ရုတ်တရက် သွေးများဖြန်းကနဲ ပြန့်ကဲသွား၏။ဓားတစ်လက်ပျံသန်းလာပြီး ဖုန်ရွယ်ချွမ်း ရင်ဘတ်ကို ထိုးဖောက်သွားရာ လူတိုင်းအံ့အားသင့်ကုန်ကြသည်။အံ့အားသင့်စရာအကောင်းဆုံးမှာဓားပိုင်ရှင်သည် ကျိုးချီဖုန်း ဖြစ်နေခြင်း ကြောင့်ပင်။ကျိုးချီဖုန်းသည် ဒေါသတကြီးဖြင့်...

"ခွေးကောင် .. ငါ့ရဲ့ ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး ငါ့တပည့်တွေ အပေါ်လှည့်စားရဲတယ်ပေါ့လေ.. မင်းဟာ တစ်ကယ့်ကို ယုံစားမရတဲ့ ကောင်ပဲ"

ဖုန်ရွယ်ချွမ်းသည် အံ့အားသင့်နေရာမှ ဒေါသတကြီးဖြင့်..

"မင်း... မိန်းမပျက်လေး.. မနေ့ညက အိပ်ယာထဲမှာ..."

ဖုန်း

ပြင်းထန်သော စွမ်းအားတစ်ခု ပေါက်ကွဲထွက်ကာ ရှန်ရှင်းတန်ခိုးက ဖုန်ရွယ်ချွမ်းကို သွေးစက်များအဖြစ်ပြောင်းလည်းသွားစေရာ ပြောနေသည့် သူ့စကားက တိကနဲပြတ်ကျသွားသည်။ကျိုးချီဖုန်းကား ဖုန်းရွယ်ချွမ်းကို အသုံးချ၍ သူ့သိက္ခာကို ပြန်ဆယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။အနီးဆုံးတွင် ရှိနေသည့် ကျိုးချီဖုန်း၏ နောက်လိုက်များကို သွေးများ ဖြန်းကနဲ မှန်သွားသည်။

ကျိုးချီဖုန်း၏ အပြုအမူက ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာကောင်းသည်။ဟောင်ရှင်းအဆင့် သိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးကို ထိုမျှ ရက်ရက်စက်စက်သတ်ပစ်လိမ့်မည်

ဟုမည်သူမျှ ထင်မထားမိချေ။နံပါတ်တစ်ကျောင်းတော်တစ်ခုလုံးတွင်ပင် တုဖုန်းတစ်ယောက်သာ ဟောင်ရှင်းအဆင့်သိုင်းပညာရှင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျိုးချီဖုန်းသည် သူတို့ရှေ့မှောက်၌ ဟောင်ရှင်းအဆင့် သိုင်းသမား တစ်ဦးကို သတ်ပစ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် အနည်းငယ်ထူးဆန်းသလို သူ ထင်သည့်အရာတစ်ခုရှိသည်။ဖုန် ရွယ်ချွမ် မသေမီ ကျိုးချီဖုန်းကို မိန်းမပျက်ဟု ကျိန်ဆဲခဲ့သလို အိပ်ယာ ဟူသောစကားတစ်ချို့လည်း ပြောသွားသည်။

"ဖုန်ရွယ်ချွမ် က နှစ်ဖက်ချွန်တစ်ယောက်ပဲ.. ငါ့ရဲ့ ယုံကြည်မှုကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး တပည့်တွေကို လှည့်စားခဲ့တယ်.. ဒီကိစ္စကို ဒီမှာပဲ ပြီး စေတော့..ကျုပ် ခရီးပန်းပြီး နွမ်းနယ်နေပြီ... အနားယူဖို့လိုတယ်.. မင်းတို့ အားလုံးသွားလို့ရပြီ"

ကျိုးချီဖုန်း ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ဖုန်ရွယ်ချွမ်၏ အလောင်းကို သိုင်းသမား တစ်ဦး လာယူနေချိန်တွင် အခြားသိုင်းသမားနှစ်ဦးက ရှေ့ကို ကြိုပြေး၍ ကောဇောနီကြီးကို ဖြန့်ခင်းလျက်ရှိကြသည်။ကျိုးချီဖုန်းသည် မည်သည့် နေရာကို သွားသည်ဖြစ်စေ ကောဇောနီပေါ်မှသာ နင်းသွားလေ့ရှိသည်။ ကောဇောနီကြီးကို ဂိုဏ်းချုပ် ကျင့်စဉ် ကျင့်ကြံရာ အဆောက်အဦထိ ရှည် လျားစွာ ခင်ထားလေသည်။အလွန်ရှည်လျားစွာ ခင်ကျင်း ထားသည့် ကော ဇောနီကြီးကိုကြည့်ကာ လူတိုင်း ကြက်သေသေကုန်ကြသည်။

"ဒါက သိပ်ပြီး ဟိတ်ဟန် များလွန်းမနေဘူးလား"

ကုယန်ကကော်ဇောနီပေါ်တံတွေးထွီကနဲထွေးချလိုက်၏။

ထိုကော်ဇောနီကို မှော်သားရဲများ၏ သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။သာမန်လောကတွင်သာဖြစ်လျှင် ထိုကောဇောနီမျိုးမှာ သူဇနာ ဌေး၊သူကြွယ်ကြီးများမှသာ အသုံးပြုနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။သို့သော် ကျိုးချီဖုန်း

အတွက်မူ ယင်းမှာ တစ်ခါသုံးသာ ဖြစ်၏။

"ဒီဂိုဏ်းချုပ်က အတော်မိန်းမဆန်တာပဲ.. ပြီးတော့အသန့်လည်းအလွန် ကြိုက်ပုံပဲ.. သူဝတ်ရုံတွေက အရမ်းသန့်ရှင်းပြီး .. ကျိုးကြေရာ ခေါက်ရာ လေးတောင်မရှိပါလား.. ပြီးတော့ ဖုန်ထိမှာကိုလည်း ကြောက်ပုံရတယ်"

မန်ချီကပြောသည်။

"ဒီလို နှုတ်ခမ်းကိုဆေးချယ်.. မျက်ခုံးမွေးဆွဲပြီး ပေါင်ဒါတွေ ဖွေးနေ အောင်လိမ်းထားတဲ့ ယောကျ်ားမျိုး ကျွန်မတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ဘူး.. ကြက်သီးထဖို့ကောင်းလိုက်တာ"

ထန်ဝမ်အာက ပြောသည်။

"ဟီးဟီး.. ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းချုပ်အသစ်က တစ်ကယ့်လူကိုး... ဖုန်ရွယ်ချွမ် ပြောခဲ့တယ်လေ .. အိပ်ယာပေါ်မှာဆိုလား... ဟီးဟီး"

ကုယန် တဟီးဟီးဖြင့်ရယ်သည်။

"အိပ်ယာပေါ်မှာ ဘာဖြစ်သလည်း"

ထန်ဝမ်အာက မေးသည်။

"ကုယန်ဆိုလိုတာက.. ဒီ ဟိုမကျ ဒီမကျ ကောင်က အလွန်အသန့်အပြန့် ကြိုက်တော့ ဖုန်မပေအောင် တစ်ချိန်လုံးသူ့အခန်းထဲက အိပ်ယာပေါ်မှာနေ တယ်လို့ပြောတာ"

ကုယန်ကို စိုက်ကနဲ တစ်ချက်ကြည့်ပြီးမှ လုံချန်က ရှင်းပြသည်။ထန်ဝမ် အာနှင့် မန်ချီတို့ ကဲ့သို့ ပကတိဖြူစင်သည့် မိန်းမပျိုလေးများကို အိပ်ယာ ထက်မှတိုက်ပွဲများအကြောင်း သူ မည်သို့ပြောပြ ရမည်နည်း။

"ကောင်းပြီ လူစုခွဲကြတော့.. မှတ်ထားကြပါ.. ကျောင်းတော်ရဲ့ စည်းမျဉ်း တွေကို အထူးဂရုပြုကြပါ.. ကိုယ့်ဘက်ကစပြီး အမှားမဖြစ်ကြပါစေနဲ့...

အခုဆိုရင် အခြေအနေက အလွန်သိသာနေပြီ.. ဒီကောင်တွေ ကျုပ်တို့ဆီ လာပြီး သက်သက် ပြဿနာလာရှာကြတာ .. ဒီကောင်တွေရဲ့ ပစ်မှတ်က ကျုပ်ကိုဆိုပေမယ့် မင်းတို့ကိုလည်း အလွတ်ပေးမှာမဟုတ်လို့ သတိထား ကြပါ"

လုံချန်ကပြောသည်။

လူတိုင်း မိမိနှင့်သက်ဆိုင်ရာအဆောက်အဦ ကိုယ်စီသို့ စိတ်များလေးလံ လျှက်ပြန်လာကြသည်။ဖုန်ရွယ်ချွမ် သေဆုံးမှုက သူတို့ရင်ထဲ အရိပ်ထိုးနေ ဆဲဖြစ်သည်။ သူတို့ထက်စိတ်များ ပိုမိုလေးလံ နေသူတစ်ဦးလည်း ရှိ ပါသည်။ထိုသူကားကျိုးချီဖုန်းပင်။ကျိုးချီဖုန်း သူနေထိုင်ရမည့် အဆောက်အဦသို့ ရောက်လျှင် ဒေါသတကြီးဖြင့် အခန်း၌ အလှဆင်ထား သော ပစ္စည်းများကို ဆွဲချ၊ပေါက်ခွဲ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မိသည်။

"လုံချန်.. မင်းစောင့်နေစမ်းပါ.. မင်းကိုသေတာထက်ဆိုးအောင် ငါ လုပ်ပြ မယ်"

ကျိုးချီဖုန်း၏ မျက်ဝန်းများ မီးဝင်းဝင်းတောက်လျှက်ရှိလေ၏။

[1] 噴血泉 ဖုန်ရွယ်ချွမ် တွင် ဖုန်ဆိုသည်မှာ ပန်းထွက်သည် ဟု အဓိပ္ပါယ် ရပြီး ရွယ်သည် သွေးဟု အဓိပ္ပါယ်ရကာ ချွမ်းမှာ ရေပန်းဖြစ်သဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ပေါင်းစပ် အနက်ယူသော် သွေးရေပန်းဟု အနီးစပ်ဆုံး ပြန်ရမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

Born To Be ၏ Foot Note မှ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။
